

01

401
1-10

T. O. R. C. : 332

புத்தகம்

சென்னை நகர்ப்பகுதி

A. P. G. நகர்ப்பகுதி

நமோபுத்தாயா.

சற்குருவாய் விளங்கிய

புத்தபகவான்

ஸ்தௌத்யப் பத்து.

கீர்த்தனைகள்.

இவை

சேவம் ஜில்லா திருப்பத்தூர் தென்னிந்திய
சர்க்கையுப் பெளத்த சங்கத்தாராஜேய்யர்

கோலார்

மாரிகுப்பம் தென்னிந்திய சர்க்கையு

பெளத்த சங்க பொக்கிஷாதிபரும்,

வத்தப்பாப வாத்தனி வாசகசாலையின் உதவி

காரியதரிசியுமாய ம-ரா-ா-ஸ்ரீ திருப்பத்தூர்

A. P. பெரியசாமிப் புலவரவர்களால் வியற்றி

பெளத்த சங்கக் குழாக்களில் லொருவரும்

போட்டகிராப்பநாயகிய

ஸ்ரீமந். R. மதுரைமுத்து உபாஸகரவர்கள்

உதவியால்

செய்தன

பூலோகலியாஸன் அச்சுக்கூடத்திற்

செய்திக்கப்பட்டது.

B. 3395.

C. 1910

(கௌதம சர்க்கையு முனி பிரிநிருவாண மடை
ந்த 8310ம் வருஷத்துக்குச் சரியான 1910-வருஷம்
ஜனவரி-மாதம் 13-தேதி ஹை சந்திரானத்தி வரம்
கேற்றஞ் செய்யப்பெற்றது.

மாரிதூபம், தென்னிந்திய சாக்கைய பௌத்த
சங்காதிபர்கள்.

பொது அக்கிராசனாதிபதி	ஸ்ரீ M. ராகவர்	அவர்கள்
அக்கிராசனாதிபதி	ஸ்ரீ M. Y. முருகேசம்	"
உப அக்கிராசனாதிபதி	ஸ்ரீ I. கிருஷ்ணசாமி	"
காரியதரிசி	ஸ்ரீ C. குருலாமி	"
உப காரியதரிசி	ஸ்ரீ P. மனுசாமி	"
பஜனை அக்கிராசனாதிபதி	ஸ்ரீ O. M. ...	"
பொக்கிஷாதிபர்	ஸ்ரீ A. P. பெரியசாமிப் புலவர்	
பஜனை உபாத்தியாயர்	ஸ்ரீ N. ஐயாசன் பாவலர்	

நன்குதவினார் நாமதேயங்கள்.

ம-ள-ள-ஸ்ரீ	M. மதுரைமுத்து உபாசகர் போட்டோகிராப்பர்.	
"	ச. சின்னதுரை	கன்றூட்டர்
"	ஏலகிரி முனிசாமி	"
"	R. L. உமாபதி	"
"	M. P. நயினாபாளையம்	"

கவனிப்பர்—இன்னும்மேலும் கவுரதாமெம்பர்க ளிருக்கிறார்
கள். அவர்களுடைய நாமதேயங்களைப்பிரசுரிக்க இடமில்லாமல்
நிறுத்தப்பட்டிருப்பதால் மன்னிப்பாராக.

“பூலோகவியாசன்” பத்திராதிபர்

தகாலதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி. பூஞ்சோலை முத்துவீர நாவலரவர்கள்

கூறிய,

சிறப்பாசிரியம்.

உலகுயிர் பரமா யிலகிய நாத
 னுலகிடை யுதித்தாங் குலகினின் மேவி
 யுலகிய லறிந்தே யுலகுறு வடிவா
 னுலகெலா பேத்தி நிலவிடு நீதன்
 கருமெய் கட்டலான் கருமைப் போதன்
 கருமைப் போக்கென் கருமையார் நீதன்
 சில்லுயிர்த் தன் னுயிர்ப் பல்லுயிர்த் தன்னுயிர்
 கல்லுயி ரன்ன-வெள்ளிய முன்னோன்
 சத்தியஞ் சங்கம் சித்தியக் தருமம்
 சத்தியங் கடிந்த சித்தியம் விண்டோன்
 முன்னாத் தமர்த்தோன் கண்டகல் களித்திங்
 வண்டம் பலவு மெண்டிசை மனமா
 வேத்திட சின்ற வேத்துத னுடைத்து
 மேத்துதல் வேண்டா தேற்கு ளுஞ்சொன்
 மாந்தி மிஷ்ரிசு நுத்திரம் பலமெய்ச்
 சாத்திர மொறு யாத்ததன் னிந்தேர்
 சுகஸ்திர காமன் குகஸ்திரப் பூபன்
 அகஸ்திர சித்திவ் விசுந்திங் கடத்த
 பெரியோ வியார்க்கு முரியோ னெனதகத்
 தரியோன் சங்கக் துரியோ னுணரும்
 ஞானத் தவர்க்குமெஞ் ஞானக் குவனஞ்
 ஞானத் தவர்க்குமெஞ் ஞானக் கெடுப்பான்

பொய்க்கதை யாம்புரா ணக்கதைக் கொன்றான்
 மொய்க்கதை விரிப்பார்க் கக்கணந் தெரிவான்
 நற்பதந் தன்னைப் பொற்பவி ரிதய
 விற்பனங் கொடுமெய்க் கற்பனை காட்டி
 நந்தெரி யுண்ட மந்திசெவ் விளநீ
 ருந்தும் பண்ணையு வந்திடும் பதியார்
 திருப்பத் தூர்பாற் றிருப்பத் துதித்த
 விருப்பத் துடையா னெருப்பத் துப்பாட்
 டாலணி விருத்தமு மேலணி கீர்த்தனைத்
 தாலணி வகுத்துக் கோலமாய்த் தந்தசௌ
 பாக்கியம் பராவுஞ் சாக்கைய பௌத்த
 யோக்கிய சபைநன் னோக்குட னுழைப்பன்
 தேமலி தண்டமி மேமலி பெரிய
 சாமிப் புலமைநன் னுமகீர்த் தியனை

சென்னை 'மஹாலிகட தாதன்' பத்திரசுதிபர்,
 ப்ரீமந் T. I. சுவாமிக்கண்ணு புலவரவர்கள்
 யாத்த வென்பா.

பூமி கசையொரி இப் புணணியத்தெய் சார்பௌத்த
 சாமிக்கு வேள்பெரிய சாமிசெய்—தோயில்லப் [கும்
 பத்தென்னுந் தெளத்தியத்தைப் பாடுநர்க்கும் கேட்குகர்க்
 பத்திரனி வந்துதுசும் பார்.

கமலமுனியே நம:

ஸ்தொத்தியப்பத்து

காப்பு-நேரிசை வேண்பா.

முத்தை முடிதரித்து மும்மலங்க ளற்றுவிழ
சத்தை யறிந்து சதாசிவமாய்—முத்திவழி
போதிக்க வெண்ணியன்று போதியடி வீற்றிருந்த
ஆதிக்கன் நற்று ளடை.

நூல்.

பதினாந்து கீர்க்கழி சேடலடி யாகிரிய விநத்தம்.
மாமேவுக் கழிலைபதி யரசாண்ட மன்னரில்
மண்முசன் றுணை வியான
மாயாவி நற்கருவி லுதித்திந்தக் கடமதின்
மாய்வையை யுற்று நோக்கி
காமேவும் வாழ்வெலா மனித்திய மென்றடர்
கானக மேகி யாங்கு
கண்டபல கனிச்சருகை யுண்டனைத் தருளுளங்
கடந்திட மெளனி யாகி
பூமேவு மாசடி யமர்ந்தரிய வொளியதைப்
பூவெலாங் கொய்கின்ற பெரறைபதர் ளடைவழி
போதியடிமுன்ன டந்தாய்
தாமேவு மிருபிறப் பாளரா முனிவர்கள்
சாதிக்கு நற்க வத்தால்
நகையறுக் தங்கவயல சாக்கையை பெளந்தர்தொழுஞ்
சற்குணை கைக் குருவே.

உய்யிதிடு விதமதை யின்னதென் றறியாம
னுலகெலா மடிந்து சாடி
புவனவாய்ப் பட்டிடுஞ் சிறவு
முலவா லீன்றி ளான
மெய்யதைக் கண்டிடா வளமறி ளனுதினம்
மேதகம் போற்றி சிந்து
மெலிந்துளைப் பாரிட சிலையிலா றுழல்கின்ற
விணரைக் கண்டி ராங்கி

பொய்யதா லுறுகின்ற கெடுதிக ளனைத்தையும்
 பொருமையா யுரைத்து கெட்ட
 பொறையட ருளமெனும் சூன்றமதி லொளிவி
 பொதுவிளக் கேற்றி வைத்தாய்
 தாய்மொழி கடவாத முனிவர்க ளனுதினஞ்
 சாதிக்கு நற்ற வத்தால்
 தகையுறந் தங்கவயல் சாக்கைய பெளத்தர்தொழுந்
 சற்குண னந்த குருவே.

துன்பமதி னாற்பிறவி யடைகின்ற விதமநின்
 துகளதை யறிய வெண்ணித்
 துணையிலா வனமிடைத் துறவற மாகிநந்
 சகவழி கண்ட போழ்தில்
 கன்மமதை ஜயித்தனென் றட்சண மெழுந்துளிர்க்
 களமெளன மாச லின்றுக்
 கருவினை யறிவிக்கக் கருதிப்பல் லவரையும்
 களிப்புட னருக மைத்து
 துன்மநிய நற்றசெய் துழுவலி யடையிதஞ்
 கடாதாய் விளக்கிக் காட்டிச்
 சுகம்பெரச் செய்வித்துச் சினவுத் தில்லாத்
 கன்மய மாகி நின்றாய்
 தன்மமதி லெந்நானஞ் சிந்தி கினைடிஞ்
 சாரணர் நற்ற வத்தால்
 தகையுறந் தங்கவயல் சாக்கைய பெளத்தர்தொழுந்
 சற்குண னந்த குருவே.

கள்ளமெ லுட்கொடிய கசடுகிறை கின்றபெட
 கடமெடுத் திட்ட மாந்தர்
 களவிலு மறவ னகுழிய தனிடை
 கசி தடு முற்றைக் கண்டு
 தள்ளிவிட வகையின்றித் தவரெனும் தாகையாத்
 தாணிவிற் பானஞ் செய்து
 தயித்திற் பச் செய்கையை முற்றமதி வித்திடத்
 தயவுள மெழுந் தினத்து

உள்ளம தாகுந் பொய்கையை வெட்டினல்
 னூக்கமென் னுங்க யிற்றால்
 உறுதியைக் கட்டியின் னுரிமையா யிலகசெய்
 துண்மையை விளக்கி வைத்தாய்
 சள்ளைசெய் கின்றகெடு மதியகற் நிடுமரியச்
 சாரணர் நற்ற வத்தால்
 தகையுறுந் தங்கவயல் சாக்கைய, பொளத்தர் தொழுஞ்
 சற்குண னந்த குருவே.

அத்துவித முத்ததா யமலமலி ரூபமா
 யறியினி லாடும் பொருளை
 அனந்தவித மாயமைத் தரியசிலை காணாம
 லலைந்திடும் புவிபி லன்ய
 சத்தாடய வாணந்த மயவெளி யானின்று
 சகலரு மோங்கு ஞான
 சமணகலை யென்றிடுந் திரிபேத வாக்கியந்
 தழைத்ததா னுண்மை நீட்ச்
 சித்தியுறு யில்லமந் துறவற மிருமையுஞ்
 சினமின்றி பகுத்துக் காட்டிச்
 சிவமெனும் பொருளறிந் துய்திடச் செய்கித்து
 சின்மய மாகி கின்றாய்
 தத்துயி சாரணை செய்திடு முனிவர்கள்
 சாங்கு நற்ற வத்தால்
 தகையுறுந் தங்கவயல் சாக்கைய பொளத்தர் தொழுஞ்
 சாகுண னந்த குருவே.

ஆதிதனில் ஓட மொழி யெனுஞ்சமஸ் கிருதந்த
 அலைபினிற் பாணி னிக்ரு
 மகஸ்திய ருக்கரிய தமிழையு மோதிமெய்
 யறந்தையும் பாடல் செய்த
 நீதியறி வரசர்க ளனைவரு மான்கார
 கின்னடி பணிந்து வேண்ட
 நிலமதிற் பவபொய்க் கொலைகள் வாய்நிலர்
 னிலிபெறு மார்க்க மாருஞ்

சேரதிருணி லுய்யவித்து நிருவாணத் திருவருள்
 சுருதியி லுறுதி யாக
 சேரகமி லாதாரைத் திருவினைப் படுப்பதால்
 சுகமதா நின்று விட்டாய்
 சாதனைசெய் பிடகநெழி கடவாத முனிவர்கள்
 சாதிக்கு நற்ற வத்தால்
 தகையுறுந் தங்கவயல் சாக்கைய பெளத்தர் தொழுஞ்
 சற்குண னந்த குருவே.

பத்தியுள் மார்த்தர்கட் பரமனைத் தேடவும்
 புடம்விரித் தாடு நாகம்
 பதம்புணீஇ ரிஷபமொடு மத்தகமொ டரியெலாம்
 பணதத்தலைத் தங்கு வாட
 சித்துநிலை யறியாரென் நகமநிற் புளகித்த
 சிறுவர்கள் கண்டொ ழங்க
 சிவ்வென்றெ முந்தன்று குண்டலங் சுழற்றியத்
 திருடர்கள் முன்னி ரேன்றி
 முத்துமொழிப் புகலாத மெளனமா யிருக்கைவர்
 முடியதைச் சாய்த்து ஞான
 மொய்யறம் விரும்பிய முர்க்கருக் கரியதீ
 முதலதை யளித்து நின்றாய்
 சத்யநிலை யனுதினமு மறவாத முனிவர்கள்
 சாதிக்கு நற்ற வத்தால்
 தகையுறுந் தங்கவயல் சாக்கைய பெளத்தர் தொழுஞ்
 சற்குண னந்த குருவே.

குற்றமாத யகற்றினே னீதிசெய் திடுக்க
 குணமுற்ற பிம்ப சாரன்
 குன்றிடா நகரிடைக் குளிர்ந்தகம ளத்திபசயக்
 குளிநடைக் கண்ட வளவில்
 பந்துடைய பைச்சர்கள் குழச்செவ்வெநிற்
 பரமபதிக்கினைவ னென்று
 பணிவுட னாமரிக் கழைத்திடச் சுகபோக
 பயனில் ச் செய்கை யோதி
 மற்றவர்க் கணுகல மென்றெண்ணிச் செய்தீமே
 பாசநிறை யாகந் தன்னால்

மாய்க்குநனை யுயிர்களை மீட்கமெய் யாமோதி
 மடைமையைத் தவிர்க்க வைத்தாய்
 சற்குணம காவுண்மை சிந்திக்கு முனிவர்கள்
 சாதிக்கும் நற்ற வத்தால்
 தகையுறந் தங்கவயல் சாக்கைய பெளத்தர் தொழுஞ்
 சற்குண னந்த குருவே.

அட்சய னுனதிறு வழகளைப் பணித்தெழு
 வன்பின லணுகி நின்ற
 அனவாத மோங்கிடச் சதயகன் நிலையதை
 யறையுயர் யென்றி ராஞ்சு
 அட்சய மில்லையென் நமர்ந்திட விடையளித்
 தழுதமோழி வாய்தி நந்த
 அன்னை தக் தைபெண்டு பிள்ளைசுற் றஞ்செல்ல
 மகிந்திய மாகு மென்றும்
 அட்சய மில்லாத பொய்யுடல் பிறநுருகி
 நிலைகொளு மென்று மோன
 நீதியைப் பகர்ந்துகற் சங்கத்தி லுய்யவித்த
 நின்மல மாகி நின்றாய்
 தட்சணத் திசையினில் வாழ்கின்ற முனிவர்கள்
 சாதிக்கு நற்ற வத்தால்
 தகையுறந் தங்கவயல் சாக்கைய பெளத்தர் தொழுஞ்
 சற்குண னந்த குருவே.

காசினியிற் கொடுமைசெய் காமக்கு ரோதாதி
 கசுடெடை டறத்துப் பஞ்சல்
 கந்தத்தை யடக்கி விழிப்பார்வையுற்றுமெய்க்
 கருத்தறி வயர் முதலாய்
 மாசிலா விரயுபு ஔறவிட மணுகின்
 மதிபொருத் துண்க்கி யிந்த
 மகிதவந் திடமளறிந் காமுறந் தன்மத்தை
 மக்காதெ டித்து ரைத்துக்
 காசினதிக் கரைபோர முர்கழிம திக்கடை
 கடுபடைச் சயன் டுர்த்
 காரண கார்பா பெருவெளிச் சோதியிற்
 கலந்தரிய மாகி விட்டாய்
 சாசுவத சிட்டையை யனுதின மறவாத
 சாரணர் நற்ற வத்தாய்
 தகையுறந் தங்கவயல் சாக்கைய பெளத்தர் தொழுஞ்
 சற்குண னந்த குருவே.

பௌத்தர்மக் கீர்த்தனங்கள்.

கட்டளைக் கலித்துறை,

பார்த்தனம் பாடி விருளதி லன்றுப் பதிகடந்துச்
சீர்த்தன மென்னுஞ் சிவகதி யுற்றுச் சினந்தவிர்த்தச்
தார்த்தன நாதன் நிருவடி யென்றுந் தகைமையுறக்
கீர்த்தனம் பாடிக்கனவினு மேத்தக் கிறுடத்ததுவே

இராகம்-அம்ஸத்வனி

ரூபக-தாளம்

பல்லவி.

கமலமதனி லேறி ஸ்ரீ காரருகுணு களனே!

அதுபல்லவி.

அம்லத் தெழுதேவே ஸ்ரீ

அருக னென்னும் பாலகரனே

(கமல)

சரணங்கள்.

பலவாழி சோங்க றினே! புருவயதினி லடவி—
நிலைபா ளுணரநு! தவமீதா கி! போதகன

கவித்திக்கிலே கோவே ஸ்ரீ

உலவுத் துக்கச் சூஸ்திரனே

(கமல)

குறையதைப் போக்கியகம்! குலவிய நேறியுலவ—
மறையே! வுனதடி! பெரியசாமிப் பாடிசதா

அவையிற் றெழு மூவா ஸ்ரீ

கலை விளங்கு மீஸ்வரனே

(கமல)

இராகம்-கமாஸ்

ரூபக-தாளம்.

பல்லவி.

அறம் பூத்தா யகிலாதரி அருக நருயி றியுவே.

அதுபல்லவி

அறு சங்கமு மறியாதனி அகிலாஸிடு மதி யுனே

(அறம்)

சரணங்கள்.

ஸ்தி. மேலித் தாசமே சார வுர தெனத்ய முகாரண

நாட்டிய தேவனே த்ராணி யோக விசய

(அறம்)

இத்தல மீதிற் த்யான சிவா நல வைக்யமு விருண

பல விடமு மாகியே பெரிய சாமிப் பணிய

(அறம்)

இராகம்-தன்னிபாசி

ரூபக-தாளம்.

பல்லவி.

ஞானமே திாமையா (அருகையா)

சங்காஸ் தானமே தணிவாம்

அதபல்லவி.

மனதீ காட்டா யுலகி லுறவி னேனா
சஞ்சலத் தோத மதியுறா மெளதய (ஞான)

சரணங்கள்.

கருவிடா வாணிக் கடுமல பீறி
தரணிக் தடுபடு மிம்சையு மாகி
முரணி வேறாகி ஸ்ரீ மாமுணிக் கோடி.
த்யான தாக விருப்பு! கோதிடத் தாமாய் (ஞான)

கலமிலா வரது நகரினி லாவி
உலகிக் கனிவிடு வம்ஸம தாகி
விலகிச் சீராகி ஸ்ரீ நாமுத மெளத
த்யாக பாகப் பெரியசாமி யுய்ய (ஞான)

இராகம்-பைரி

ரூபக-தாளம்.

பல்லவி.

பதுமாசன மாதேவா! பல்லா ரணிப் பரிதருண

அதபல்லவி.

சீத்யாமிடாகலி சாதித்தரு நிலையைக் கண்டவா (பது)

சரணங்கள்.

வாமரிவி ஜனகமுத லாகப்பணி யத்தா நனி
சேஷமயருவ நாத வெளித் தாவிமுன் னாதரி
ஆராய்ந்தமுடிய பானினை யாற்றிடுநற் பாரணிக்
சீராய்ந்தடி நீதமரு நற் த்யாக போதக் குலவ (பது)

போத்யடி வயமுமுனிவா போதாமுத லத்தாதிரு
சோதியுலவ் மாதிக் தரு ஸ்ரீ நிலகண் டாதரி
நித்யமுத லருகானினை நீத்திடுமத் யாதா
ஸ்ரீ பெளத்த பெரியசாமித் தானமாக பணிய (பது)

இராகம்-கமாஸ

(ராகமாலிகா)

சூதி தாளம்.

பல்லவி.

சாந்த குணுகாரணே! சாரணர் தொழு (சாந்த)

அதபல்லவி.

சாந்த கிமலா தார ஜாத மனஞ்ஞ வாதா (சாந்த)

சாணங்கள்.

பூமிதனி லுய்யும் வழி
சாமியநிஸ் தாபித்திடு ததாகதநீ

(சாந்த)

சிவப்பதி தவ ன்ருகா

வன மேலிருருவா பவனியி விலகிய

(சாந்த)

நரும தயா பதிப் பரம

நிருவதனக் ருபகவா நிராயுதா! நிரஞ்சனா

நின்பத மோதிட நிருணிகற்பாபெரு

நிலமநிலரிய

(சாந்த)

ஸ்ரீசககா நிறைச் சஞ்ஞா தா

பக்கயத் திரிபுர தகனா

ஸ்ரீதகன வேலால் சிமியநிக் கோலா

தகைபெரு மூலா தருமதிச் சீலா

சீதம்பதா தகைப் ததாப்த நேபந்த

போத மகூறிடு பாகுரு நீ

சக்ஞானத் சித்தான முத்தான! மனோகாமகிய

தவமான குருவன் கதிபெறக் கருவியறி

ஸ்துதிசெய் திரிமணி தினமற வேனினி

(சாந்த)

வாரமேறு மதி வாமச் சந்திரம்

பாரினிற் பெரிய சாமிப் பதம்

வாரமேறு மதி வாமச் சந்திரம்

பன்னகச் சயன மமாநது பேடித்த

(சாந்த)

வாழி-விருத்தம்.

கிணைய - ருலகி வாதிச் செம்மலாய்த் தோன்றி ஞான

கிணைய - மதி போலாகிக் கசடறு பகவன் வாழி

கிணைய - மனம் மோது மூறுநிசேர் புத்த சங்க

மகையடர் ழனிவ ரோடு மகிதலம் வாழி மண்ணே.

சம்பூரணம்.

கமோ தஸன் பறவகோ. அழறமதோ. சம்மா. சம்புத்தஸ்ஸ.

118469